

MONICA RITTERBAND

Født i 1955 og uddannet journalist. Har været ansat på blandt andet Weekendavisen, [kulturreporter] TV-avisen [studievært] og Carlsberg A/S, [informationschef og underdirektør].

I 1997 kastede hun sig ud i et liv som kunstner og designer. Hun har designet for Morsø Jernstøberi, Royal Copenhagen, Georg Jensen Damask med flere. Hun skaber mosaikker og skulpturer, fortrinsvis store stålskulpturer til det offentlige rum. Derudover skriver hun kunstanmeldelser, klummer og bøger.

Hun er tre gange kåret som årets kunstner. I 2010 modtog hun den internationale og eftertragtede designpris "Red Dot Design Award".

MIT LIV skrives på skift af:

Trine Gadeberg, performer

Elsebeth Gerner Nielsen, rektor, Designskolen Kolding

Monica Ritterband, kunstner, designer og journalist

Annamette Fuhrmann, journalist og forfatter

Illustration: Gert Ejton

Kald en spade for en spade

MÅSKE ER DET ALDEREN. Måske er det blot et udslag af, at jeg indimellem synes, at gamle dage bød på bedre manerer blandt børn og unge, smukkere sprog og flere solskinstimer om foråret ... I hvert fald kan jeg godt være en vrissen, gammel gnavpot.

Det, som jeg p.t. irriteres over, er, hvordan faste vendinger og forståelser af udsagn ændres, så det vendes på hovedet, 180 grader.

For eksempel:

Nu er en bjørnetjeneste lige pludselig positiv og betyder, at man yder et andet menneske en stor hjælp eller indsats. Lige nøjagtigt det modsatte af den oprindelige betydning, som fortæller, at hjælpen ikke er hensigtsmæssig, men farlig, farlig som en stor, brun, behåret satan i baghaven. Men vupti, nu er bjørnen væk, og frem på scenen anduver en blød bamsefar. Meningen bag vendingen er gået tabt.

ENDNU VÆRRE, synes jeg, er afskedigelsen af ordet "problemer", nu er alle problemer forsvundet fra overfladen og blevet til lærerige og udviklende såkaldte "udfordringer".

Det er formentlig noget, der er dukket op på et teambuildingkursus for mellemledere, og så har det bredt sig videre ud i daglig tale. Det signalerer, at der i denne

verden ikke er noget, der ikke kan overvindes. Hvad som helst kan bare komme an. *Go for it!* Pest, kolera eller poler, der smelter, vi er blot udfordrede. Vor Herre bevare os ... og ikke vorherbevars ...

En medarbejder, der får stillet uhyrlige krav, har ingenlunde problemer, selv om vedkommende måske går ned med stress, spiser sig 20 stress-kilo på og har en hverdag, der er så tung at komme igennem, at andres lykke og mulige ubekymrede glade smil opleves som hån og et ondskabsfuldt spejl sendt fra helvede.

Men, næ, nej, de har skam ifølge omverdenen, måske her arbejdsgiveren, ingen problemer, de er blot så heldige at være udfordrede.

Denne fordrejede anvendelse af ordet udfordret samt afvisningen af ordet problem virker på mig nærmest som en provokation og henleder mine tanker på brudstykker fra de mange science fiction-film, hvor de øverste i hierarkiet beordrer og ensretter den samlede menneskehed til at gå og arbejde i takt og ikke tænke eller føle en eneste selvstændig tanke. En præsentation af det problemfrie samfund.

Ja, når ingen er aggressive eller har egne forståelser og tolkninger af verdens tildragelser, er problemer en gang for alle uddyddet.

AT VENDINGEN at være udfordret har taget pladsen for det ellers så beskrivende og internationalt anerkendte ord problem, som i århundreder har lydt og er blevet forstået mere eller mindre ens på dansk, svensk, norsk, tysk, fransk, spansk, italiensk, engelsk og sikkert videre ud i sprogene, det generer mig. Jeg ser det som en form for manipulation af det danske sprog.

Vi har fanden tage mig sgu lov til at have problemer, at føle dem, at se dem og at tale om dem, kalde dem for det, de er, problemer. At problemer ofte kan løses, er jo også med, så vi behøver ikke at føle os udfordrede, når vi i virkeligheden af livet er blevet tildelt en flad på siden af hovedet. Så må vi ifølge min logik hjertens gerne være kede af det, sure og vrede. Alt andet er et kunstgreb, en bortforklaring for ikke at sige hjernevask af os danskere.

LAD OS DA KALDE en spade for en spade. Forklaring til unge, hvis der altså er nogen under 20, der læser avis, betyder det "sig det, som det er, uden indpakninger". Sådan. Tak for kaffe.

PS: Hvis nogen skulle være i tvivl, refererer jeg afslutningsvis ikke til en styrkenede drik, brygget af bønner fra Sydamerika, Brasilien eller Afrika, men derimod ironisk til ophøret af mit eget sure verbale opstød.

VI HAR FANDEN TAGE MIG SGU LOV TIL AT HAVE PROBLEMER, AT FØLE DEM, AT SE DEM OG AT TALE OM DEM, KALDE DEM FOR DET, DE ER, PROBLEMER.